

Č. 2

2016/2017

N *Naša*
O *Obchodná a*
H *Hotelová*
A *Akadémia*

SVIDNÍK

Milí študenti!

Školský rok letí rýchlo a s koncom polroka prichádza aj nové číslo nášho časopisu.

Vianočné prázdniny už máme za sebou a aby sme Vás neukrátili, prinášame krátke informácie o tom, čo sa na škole udialo.

A keďže sa blíži naše obľúbené obdobie - polrok - obdobie stresu z opravovania známok, aj tak sa všetci tešíme len na jedno - ďalšie prázdniny. ☺

Dúfame, že Vás naše články oslovia a budete ich čítať s úsmevom na tvári a všetkým prajeme úspešný druhý polrok.

Kristínka☺

Z obsahu

- *Na svet sa pozerá cez obrazovku*
- *Naša trieda II. HĽ*
- *Deň otvorených dverí*
- *Molekulárna gastronómia*
- *Zelená farba prestierania*
- *Darujme si Mikuláša*
- *Súvislá prax v Tatrách*
- *Vicemajsterka v boxe*
- *Volejbalový turnaj*
- *Vianoce v 21. storočí*
- *Milý Ježiško*
- *Anjeli a Život*
- *7 chýb vo výchove*
- *Ohýbaj ma mamko*
- *Prehliadka ročníkových prác*
- *Módne okienko*
- *Vtipné črevo*
- *Múdre myšlienky*

NA SVET SA POZERÁ CEZ OBRAZOVKU

Narodila sa v Aši v Českej republike. Vyrastala v Humennom a vo Svidníku. JE ABSOLVENTKOU Obchodnej akadémie vo Svidníku a Západočeskej univerzity v Plzni. Pracuje ako riaditeľka kancelárie generálneho riaditeľa a kontroly na Národnom inšpektoráte práce v Košiciach, kde zastáva aj pozíciu hovorkyne. Slavěna Vorobelová

Ked' sa v myšlienkach obzrieš a vidíš svoju životnú cestu, zdá sa ti, že mala nejakú vnútornú logiku?

Vnútornú logiku ani nie, skôr to vnímam, že rôzne životné situácie prišli nejako náhodne. Celý môj život beriem tak trochu cestovateľsky. Už len to, kde som sa narodila, kde vyrastala, že sme menili bydliská, moje štúdium z Humenného do Svidníka, potom Cheb, Plzeň a talianska Verona, ako aj práca ma zaviedli do rôznych miest a krajín, pričom som spoznala mnoho zaujímavých ľudí. Ako dieťa som chcela byť právničkou, neskôr ekonómkou. Nerada som písala slohové práce a keď sa tak teraz obzriem späť, je to skôr úsmevné, lebo moja práca sa netýka vyslovene práva alebo vyslovene ekonomiky, ale príliš úzko súvisí so zákonmi, teda právom a finančnými záležitosťami a samozrejme, čo sa týka mediálnej oblasti je o písaní a tvorení rôznych textov, teda to, čo ma nebavilo ako dieťa, je teraz mojou prácou a zároveň koníčkom. Začínala som ako asistentka, hovorkyňa, ale aj na riadiacej pozícii bola mojou podmienkou práca s médiami. Robiť v tejto oblasti ma predtým vôbec nikdy nenapadlo.

Kedy presne si prišla na to, že chceš pracovať v Košiciach?

Košice boli náhoda, keďže pre mňa to bolo úplne cudzie mesto, kde sa chodilo len počas školských výletov do divadla. Pracovala som v Miláne a vnútorne ma ťahalo domov na východ, keďže celý život som dá sa povedať žila na cestách „s kuframi“. Našla som si cez inzerát zaujímavú ponuku v hotelierstve v Košiciach, ktorú som po absolvovaní pohovoru aj prijala. V rámci práce som dostala ďalšiu pracovnú ponuku, avšak cestou na pohovor mi zavolať známy, že hľadajú niekoho na Národný inšpektorát práce na pozíciu hovorkyňa, teda nech pošlem žiadosť a životopis. Nakoniec vznikla veľká dilema či prijať prácu v štátnej správe alebo v súkromnom sektore.

S kým najviac spolupracuješ? Momentálne najviac spolupracujem s médiami, teda novinármi, redaktormi, rôznymi štátnymi inštitúciami, ktoré riešia problematiku ochrany zamestnancov najmä v rámci pracovnoprávných vzťahov a taktiež z pohľadu bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Ako bežne vyzerá tvoj deň?

Bežný pracovný deň začína v prvom rade monitoringom médií, teda čítam každé ráno vyselektované informácie súvisiace s činnosťou inšpekcie práce. Následne závisí moja práca od toho či je potrebné na niečo reagovať alebo nie. Príprava stanovísk, odpovedí na otázky novinárov počas dňa. Určenie úloh zamestnancov, vyhodnocovanie podkladov, kontrola správnosti výstupných materiálov zamestnancov a podobne.

Čo máš rada v Košiciach?

Košice sú pre mňa momentálne miestom domova, mám rada atmosféru Košíc, stále sa tu niečo deje, rôzne športové či kultúrne podujatia, mám rada posedenia v obľúbených kaviarňach či vinotékach. Košice považujem za miesto, ktoré v istých momentoch pôsobí komorne domácky, ale na druhej strane ako veľkomesto a metropola východu.

Čo najviac chýba v Košiciach?

Najviac mi chýba asi rodina, a teda musím za ňou cestovať.

Najsilnejší príbeh, ktorý si zažila?

Stretnutie s ľuďmi a deťmi z detských domovov v Keni a v Kambodži, zažila som podmienky, v ktorých žijú a vyrastajú. Pamätám si jeden návrat domov, ako som celú cestu v lietadle preplakala. Človek si v týchto momentoch uvedomí, aké malichernosti v živote rieši.

Ako často chodíš do Svidníka?

Do Svidníka chodím celkom pravidelne, resp. do obce Miroľa, pretože odtiaľ pochádza moja mama a žije tam babka. Zároveň mám vo Svidníku aj dve krstniatka, čiže dá sa povedať, že tu chodím často.

Plánuješ sa niekedy natrvalo vrátiť do Svidníka ?

Veci takéhoto charakteru neplánujem, pretože nikto z nás nevie, čo mu život prinesie alebo lepšie povedané, kde ho zaveje. Ale ako sa vraví, nikdy nehovor nikdy. Vylúčené to nie je.

Je potrebné v živote vzdelanie?

Vzdelanie je z môjho pohľadu veľmi potrebné, posúva človeka za jeho cieľmi a snami o niečo jednoduchšie, otvára aj dvere za pracovným úspechom. **FeĎo☺**

Naša trieda

Spojená škola Svidník je oblečená do žltého modrého plášt'a a v nej, hneď za vrátnicou doľava, je naša **II.HA** trieda.

Ak by som mal opísať našu triedu, je to jednoduché. Veľmi energickí, trošku hlúpi, trošku psychopati, ale zato dobré duše. Charakterizujem nás viac dopodrobna a začnem podľa abecedy. Vladko je náš malý hnedovlasý trpaslík. Z neho vyviera energia ako zo sopky, ale zato skromný, športovo založený multitalent. Katka, teraz už polo blond'avá, tiež má energie za troch, no ale pre niekoho stále ešte nedostupná. Čečková je úplne za každú srandu. Večne je jej zima. Zato je veľmi zručná, však aj doma satelit opravila, prosto priemerný občan Lomného. Druga je vysoký chudý chlapčisko. Taktiež má veľa energie, ale teraz už za desiatich. Talentovaný futbalista, vykračuje si ako drak. JA zjem aj za dvoch. Rišo to je tiež taký malý chlapčisko s frajerskými okuliarmi. Typický počítačový technik. Kancianová a Kurucová sú ako dve sestry. Jedna nízka, druhá vysoká až po lopatky. O nich ani mnoho netreba hovoriť, prosto jedna ako druhá. Kandalík je zdatný hokejovo-futbalový chlapec, ale a tiež lenivý ako ja. Hm. Na mňa nikto nemá! Laco je tiež vysoký chlapec, trošku lenivý. Typická je jeho veta: „Čo? Aká písomka?“ Trošku to skrátim. Mima a Ad'a , to je náš triedny Sagan. Štapinský, tak to je typický občan Vyšného Komárnika. Paťa je horšia ako Duracel zajačik. Eňo... no, tichý rebel. Pancák, typický Rus, škoda , že po rusky nevie.

Prosto typickí žiaci II. HA triedy v Spojenej škole vo Svidníku.

Yan☺

Deň otvorených dverí v Spojenej škole

V dňoch 29.-30.11. 2016 naša škola zorganizovala Deň otvorených dverí v MsKS v Stropkove pre žiakov stropkovských škôl a v našej škole pre všetkých žiakov deviateho

ročníka svidníckych škôl a okolia. Oba odbory, obchodná a hotelová akadémia, hravou formou prezentovali možnosti štúdia na škole. Budúcich stredoškolákov zaujali natoľko, že z ich strany padali rôzne otázky, na ktoré im odpovedali ich starší spolužiaci. Žiaci obchodnej akadémie si pripravili zaujímavú ekonomickú hru - zahraničný obchod, v ktorej medzi sebou žiaci obchodovali a mali možnosť vyskúšať si, ako funguje ekonomický trh. Ďalšiu hru študenti 4. ročníka OA nazvali „Narodeninová párty“, kde odpovedali na zaujímavé spoločensko-vedné

otázky a ak boli úspešní, dostali sladkú odmenu. Predstavila sa taktiež naša študentská spoločnosť Beauty Store so svojimi výrobkami, ktoré určite zaujali nie jedno ženské oko. Chlapci si prišli na svoje pri predstavovaní cvičnej firmy Muscle Care. Naši nadaní volejbalisti sa pochválili so svojimi športovými úspechmi a medailami. Žiaci hotelovej akadémie si pripravili prezentáciu cudzích jazykov a zahraničnej praxe na Cypre, predviedli rôzne zručnosti, ktoré sa na našej škole naučili, ako napríklad umelecké vyrezávanie do ovocia a zeleniny, barmanské umenie, zdobenie perníkov, ktoré si žiaci mohli vyskúšať, ochutnávku zdravých sladkostí, flambovanie ovocia a taktiež tabule slávnostného stolovania.

Veríme, že všetkých zúčastnených Deň otvorených dverí v Spojenej škole vo Svidníku natoľko oslovil, že sa s nimi opäť stretneme v septembri ako s našimi žiakmi.

Diana and Renátka☺

Molekulárna gastronómia

Jedným z nových trendov v modernej gastronómii je molekulárna gastronómia. Je to moderný spôsob prípravy jedál, ktorý využíva bežné suroviny spoločne s chemickými postupmi, ktorý má za cieľ vytvoriť netradičnú stravu. Prvé oficiálne predstavenie prebehlo v roku 1992 v talianskom meste Erice, kde dvaja vedci usporiadali seminár s názvom Veda a gastronómia. Na týchto seminároch sa stretli vedci s kuchármi a zistili, že spojením ich odborov možno vytvoriť netradičné pokrmy. V molekulárnej gastronómii sa používajú zásadne čerstvé suroviny, ktoré sú bežne dostupné. Typickým znakom je zmena skupenstva surovín a snaha zmiast' stravníka pomocou rozličných tvarov. Z uhorky je možné vytvoriť zelený kaviár tak, že sa rozmixuje a pomocou pipety sa kvapká do roztoku mliečnana vápenatého, ktorý na povrchu uhorkových guľčiek vytvorí jemnú kôrku. Tak dostane stravník na tanieri zelený kaviár ale po ochutnávke zistí, že ide o uhorku.

Molekulárna gastronómia sa teší v dnešnej dobe veľkej obľube. Avšak gastronómia je vrtkavá ako móda, jeden deň je moderné to a druhý deň už niečo iné.

Nikoleta☺

Túto farbu uvidíte v roku 2017 všade!

Má symbolizovať nový začiatok

Jej výhodou je, že ju môžete kombinovať s neutrálnym, žiarivými i pastelovými farbami i tlmenými odtieňmi.

Aká bude farba roku 2017? Odpoveď pre všetkých, ktorí pracujú s farbami dala spoločnosť Pantone, ktorá patrí v tejto oblasti k svetovým lídrom. Farbu roka určuje od roku 2000, na budúci rok vybrala *Greenery* 15-0343.

Darujme si Mikuláša

Sviatok sv. Mikuláša najviac prežívajú deti. Tešia sa, či celý rok poslúchali a aké najnovšie sladkosti dostanú do topánok. No nie každý sviatok by mal byť len o darčekom. Dnes každému záleží na materiálnych veciach. A čo takto objatie? Ved' rodičia, či starí rodičia sú pri nás po celý rok. Namiesto kupovania dezertov, čokolád a rôznych iných sladkostí by stačilo zopár milých slov a jedno obrovské d'akujem. Ale priznajme si, kto sa nepoteší balíčku od „Mikuláša“?

Keby som bol Ježiško, tak by som nielen svojim blízkym, ale aj ostatným daroval zdravie, šťastie, peniaze, domy a všetko, čo by chceli.

Keby som bol Ježiško tak by som svojmu spolužiakovi podaroval tabletky na rast, svojej rodine veľa lásky, peňazí, ocovi novú kosačku, mame nové šampóny a učiteľom lepšie stoličky.

Spolužiakovi by som podaroval veľa balenej vody a aj nový internet.

Keby som bol Ježiško, rozdávala by som lásku a radosť všetkým ľuďom ktorých, mám rada a milujem.

Kristínka☺ a II. A

Súvislá prax v Tatrách

Tri týždne poväčšine pekných spomienok na ranné cestovanie, vyštípané líca a horské slnko. Príchod do hotela, občas už trochu unavených študentov, avšak nemé tváre plné úžasu pri pohľade na tatranské hotelierstvo. Práca v kolektíve, kde sa pomaly, ale isto zaúčate vo fungovaní hotela. Kolegovia, občas možno nevšedné práce a kopa makačky, ale nakoniec si uvedomíte, že to všetko k hotelu a nášmu povolaniu patrí. Nakoniec už len smutné tváre sem- tam posledná slzička, že opúšťate priateľov, kolegov a hlavne „rodinu“ do ktorej ste sa za tie tri týždne dostali. **Anna**☺

Na koho v živote čakám

Niektor čaká na konkrétneho človeka, niektor na príležitosť, každý si pod tým predstaví niečo iné. Rodina, vhodný partner alebo kariéra.

Ľudia čakajú neustále. Na výplatu, na piatok, na dovolenku, na lepší život, na nový rok. Čakajú vždy a všade. U lekára, na televízny program, na niečo alebo na niekoho, kto im spestrí život, kto ich vylieči, kto im pomôže. Neuvedomujú si, že sa musia k tomu pričiniť sami.

Ja som čakala, kým budú ľudia ľuďmi. Márne. Nenávisť, chaos, vojny. Nikdy sa nič nezmení, pokiaľ sa preto aj niečo nespraví. Od kedy som si to uvedomila, nečakám. Snažím sa konať. Učím sa ako jednat' s ľuďmi, ísť príkladom správaním, uvedomovať si vlastné chyby a nečakať, kým mi to iní vytrhnú, ale prísť na to sama a zmeniť to.

Nemali by sme vo svojom živote len tak nečinne sedieť. Nikto nám nenaservíruje všetko rovno pred nos a ani za nás nič nevyrieši. Zmeňme seba a zmeníme svoj svet. Urobme to tu a teraz. Život je príliš krátky na neustále čakanie. **Danka**☺

Vicemajsterka z našej školy

Víkend v Nitre priniesol výsledky. Striebro a vicemajsterka SR v boxe **Janka Bujdošová** je doma. Janka je študentka 5.ročníka hotelovej akadémie. Vo svojom voľnom čase sa venuje odvážnemu koníčku, pre dievča trochu nebezpečnému, boxu. Janka nám dnes porozpráva, kto stojí za jej úspechom a ako sa k tomuto športu dostala.

V prvom rade ti chcem zagrátulovať ku krásnemu striebriu. Ako si sa vlastne k boxu dostala a čo ťa k tomu motivovalo?

S boxom začínala sestra, ale ju to rýchlo prešlo a ja som vlastne pokračovala v jej šľapajach. Nebolo ťažké začať, ale ťažšie je v športovej aktivite pokračovať a udržať sa na dobrých priečkach. Ja však viem, kto ma podporuje, kto mi verí a tých mám najradšej a aj im ďakujem za ich podporu a dôveru.

Ako dlho sa už tomuto športu venuješ?

S trénerom som sa poznala už skôr, ale boxu som sa začala aktívne venovať pred dvoma rokmi. Dúfam že s tým neskončím tak skoro lebo ma to veľmi baví.

Koľko podobných úspechov máš za sebou?

Môj prvý zápas som absolvovala vo Vranove. Vyhrala som tam, získala dobrý pocit a silnejšie sebavedomie. Pred týždňom som absolvovala môj druhý zápas a dosiahla som zlato v Michalovciach, išlo o 1. ligu v boxe. Môj tretí zápas bol v Nitre - Majstrovstvá Slovenskej republiky mužov a žien.

Máš popri boxe čas na školu alebo nejakú inú aktivitu?

Na školu mi zostáva dosť času. Trénujem 3x do týždňa po 2 hodiny.

Kto ťa v tom športe najviac podporuje?

Rodičia a kamaráti.

Chcela by si nám niečo na záver odkázať?

Tento šport nie je až taký brutálny, ako sa na prvý pohľad zdá. Nedovolím, aby ma strach z prehry vyradil z hry. To je súčasne moje životné krédo vo všetkom. Dôležitý kľúč k úspechu je sebadôvera. Dôležitý kľúč k sebadôvere je príprava.

Ďakujem za rozhovor. Dúfam, že sa ti bude dariť a prajem ti mnoho ďalších podobných úspechov.

S Jankou viedla rozhovor Danko☺

Vianočný volejbalový turnaj

Všetci sme sa nahrnuli do telocvične a s napätím sme očakávali, kedy sa hra začne. Povzbudzovať prišli aj tí najmenší. A vytrvalosť našich žiakov priniesla svoje úspechy. Chlapci, ktorí zvíťazili nad svidníckym gymnáziom, bardejovskou spojenou školou a žiakmi VK Slávie Svidník si odniesli zlatý pohár. Dievčatám sa podarilo získať tiež krásne umiestnenie - striebro. Zvíťazili nad súperkami zo svidníckeho gymnázia a svidníckej strednej priemyselnej školy. Napriek ťažkým súperom, študenti ukázali svoju silu a tímovú spoluprácu. Srdečne im gratulujeme a veríme, že takýchto úspechov bude ešte mnoho. Ďakujeme dievčatám D. Gondekovej, D. Bochmačovej, I. Zavodovej, Š. Jeselskej, K. Bodnárovej, N. Pichaničovej, S. Hrickovej, R. Pavelčákovej a M. Fedoroňkovej. Chlapcom M. Ščerbovi, M. Olearnikovi, A. Barvirčakovi, A. Mikitkovi, R. Piňkovi, S. Markovičovi, M. Blanárovi a ich skvelým trénerom - Mgr. R. Paňkovi a Mgr. R. Frankovi.

Danka 😊

Vianoce v 21. storočí

Ako sa pozeráme na prežívanie Vianoc, ale aj na vnímanie dnešného sveta v 21. storočí?

Vianoce charakterizujú hlavne tri slová: pokoj, pohoda a rodina. Bohužiaľ, tieto slová stratili v mnohých rodinách svoj obsah a sú naplnené všetkým možným, len nie tým, čím naplnené majú byť. Je to preto, lebo zhášame svetlo rozumu a svetlo ľudských vzťahov. Všimnite si, že 24.12. sú stále viac a viac pootvárané reštaurácie. V minulosti tomu tak nebolo. Je to aj preto, lebo mnohí ľudia nemajú pokojný domov. A ak ho aj majú, je v ňom ľudsky chladno. A preto stále viac ľudí Vianoce prežíva s kamarátmi ako napríklad s otcom a matkou. Mnohí ľudia strácajú zmysel pre hodnoty a zmysel pre správnu orientáciu. Naša spoločnosť blúdi. Súčasná doba prekonala takmer všetky vzdialenosti, ale nevytvorila žiadnu blízkosť. Privlastnili sme si nové vlastnosti, ktoré nás charakterizujú. Sú to:

1. Povrchnosť

Súčasná spoločnosť miluje povrchnosť. Ľudia sú často rozladení, rozhnevaní a nemajú často ani silu riešiť svoj problém do hĺbky. A nemáme povrchnosť len vo vzťahoch. Vidíme ju aj v názoroch, vo vzdelaní či v zábave. Zabúdame na to, že poklady sa ukrývajú v hĺbinách.

2. Stratili sme smer

Predstavte si loď. Jej kapitán musí poznať tri veci: pravidlá plavby, aby nenarazil do inej lode, techniku a znalosť prístrojov, musí poznať cieľ a názov prístavu, do ktorého chce priplávať. My sme v situácii, že máme na palube dokonalú techniku, máme nekonečné množstvo právnych predpisov, ktoré nám hovoria, ako máme v živote plávať, ale stratili sme názov prístavu, kde máme doplávať. Nepoznáme zmysel svojho života, zmysel materstva, otcovstva. Proces postupného blúdenia začal v dobe, keď technika začala byť na takej úrovni, že začala presahovať človeka.

3. Žijeme v zemi, kde nie nič je hanba

Ak človek raz stratí hanbu, potom si dovoľuje urobiť čokoľvek.

4. Stratili sme schopnosť odlišovať šesť základných vecí

Duchovný človek má vyvinutý cit pre rozlišovanie týchto šiestich vecí. Vie rozlišovať medzi: dobrom a zlom, krásou a škaredosťou, pravdou a klamstvom.

Mnoho škaredého je považované za krásne, často sa klamstvo považuje za pravdu. A tento zmätok pripomína Babylonskú vežu. Tam si ľudia prestali rozumieť, pretože prestali odlišovať týchto šesť vecí.

5. Tradičné hriechy sme začali chápať po svojom

Pýcha sa zmenila na zdravé sebavedomie, lakomstvo na zákon ekonomiky, nestriednosť na vyššiu životnú úroveň, závisť na boj o spravodlivosť, hulvátstvo na slobodu prejavu, lenivosť sa zmenila na prokrastináciu.

6. Nevieme sa navzájom počúvať

Trend je, že sa ľudia navzájom nepočúvajú. Každý je uzavretý do seba a nepočuje to, čo mu hovoria iní. Nazval by som to sebeckou hluchotou. Je to vážny problém, pretože bez komunikácie nie je život vo vzťahu.

Odborníci nechcú strašiť, len poukazujú na nedostatky, ktoré keď sa včas odhalia a správne pomenujú, nás môžu priviesť na správnejšiu cestu. A práve obdobie Vianoc nás často motivuje k zastaveniu sa, premýšľaniu a hľadaniu nových východísk. Možno vás v tomto novom hľadaní inšpirujú aj tieto slová.

Jaroslav Maxmilián Kašparů☺

**Milý Ježiško, jediné čo pod stromček chcem je, aby boli ľudia,
ktorých milujem šťastní😊😊😊**

Ked' sa krajina zabelie, v kruhu rodín sa začínajú ligotať vianočné stromčeky, tak ani chodby a triedy školy nezostávajú prázdne. Vianočný duch sa vnáša aj do ich srdc.

Už hneď pri vchode so strednej školy nás zaujme vianočný stromček, ktorý je vysvietený sviečkami a ozdobený farebnými ozdobami, ktorý vyzdobili žiaci 1.A triedy. V ich triede si môžeme všimnúť malý skromný stromček, no pri pohľade naň spadne sánke. Hoci sú na našej škole prvý rok, ich kreativita môže inšpirovať aj iných.

Krátka prechádzka školou žiadneho učiteľa, či študenta nenechá chladným a všimne si aj výzdobu triedy v II. A, ktorí sa na tom dali naozaj záležať. Pri vstupe do ich triedy nám hneď do očí vletí kopa bielych vločiek, akoby padali z oblohy. Vyzerá to ako v zasneženej krajine. Nesmie chýbať ani vianočný stromček, ktorý si ručne vyrobili. Na čare Vianoc je úžasná spolupráca žiakov, ktorú si všimneme na krásne vyzdobených oknách chodieb, na ktorých sa podieľali žiaci základnej školy.

To všetko a omnoho viac vytvára atmosféru zimy a príchodu narodenia Ježiška. Všetka tá vyzdobená nádhera nám ale pripomína, že Vianoce nie sú len zvonku, ale najmä v našich srdciach.

Petra😊

S

Anjeli

Je možné žiť bez svetla?

Možno, ak si hviezdou na nebi.

Počujem hlas, no nevidím ťa.

Sme to my, tvoji strážni anjeli.

Je možné vidieť na dno toho najhlbšieho mora?

Možno, ak by si rybou v noci bola.

Ja tomu neverím, kto ku mne hovorí.

No predsa my, tvoji anjeli.

Ako mám dýchať bez vzduchu?

Budeš žiť tak ako ľudia bez lásky.

Je možné byť bez najdôležitejšieho citu?

Pozri na seba, žiješ bez neho, a predsa si tu.

Život

Chcem skočiť a sadnúť,

chcem letieť a padnúť,

chcem ísť a vstať,

svojich snov sa vzdať.

Moje sny, moje mory,

to je to, čo ja tvorím,

toho sa vzdám,

nikdy nezaváham.

Pre šťastie iných,

svet tu stojí,

pri nohách твоjích,

teraz sa bojím.

Len jedno ti želim,

šťastie a plač,

radosť aj sm

to všetko je v nás. Nepočúvaj iných,

riadi sa hlasom svojím,

ten kto počúva,

sa niečoho bojí.

Máš svoju silu,

máš svoj meč,

tak sa len usmej,

a pošli ich preč.

Srdce mi biláskou a šťastím, e ti povedať

môžem,

o tejto slasti.

Život je vo

Ohýbaj ma mamko.....

Mobily

... odpovedať príde Samsung O₂ 0948 512 876. Oh, prečo ja, akurát chatujem s mojimi priateľmi, ach tá otravná učiteľka! Dajte mi päťku, nabudúce sa prihlásim odpovedať. Tak pod'ťe vy, Nokia Orange 0905 564 324. Hrozné! Tak uprostred hry, v tej škole stále odo mňa niečo chcú! Nedajú mi naplno využívať všetok technický potenciál môjho najnovšieho modelu!

Našťastie sa to odohráva iba v našej fantázii, verím, že je to iba zlá vízia blízkej budúcnosti, ktorá sa nikdy nestane. Dnešní mladí ľudia si už život bez mobilu nevedia ani predstaviť. Je bežné, že ich používajú aj na vyučovaní. Ved' sa dá dokonca použiť aj ako ťahák. Čo tam po nejakej vyhláske ministerstva školstva, ktorá zakazuje používanie mobilov v školách! Túžba držať mobil v ruke a využívať všetky jeho funkcie je silnejšia. Mimochodom, mobily môžu byť aj nástrojom tzv. kyberšikany, teda šikany prostredníctvom moderných technológií. Je veľa prípadov, keď video spolužiaka, alebo učiteľa zverejnené na internete dokáže poriadne ublížiť. Žiaci si ani neuvedomujú, že sa stali jeho otrokom a strácajú svoju vlastnú identitu, svoje vlastné ja. Už nepotrebujú samostatne a tvorivo myslieť, ich mozog nahradili výdobytky modernej doby: mobil a internet. Načo sa niečo naučiť, ved' všetko sa dá „vygugliť“. Ujo Google nám preloží slovenské vety do cudzích jazykov, ujo Google nám poskytne referáty, ujo Google nás pobaví, ujo Google

Len nech ujo Google žije naveky, ved' keď je hlava prázdna, u koho sa dajú zistiť všetky potrebné informácie?

Neviem si predstaviť, že sa raz bude musieť mladý človek spoľahnúť sám na seba, na svoj vlastný „gazdovský rozum“.

Zamyslite sa nad tým, milí žiaci, či ešte ste pánom mobilu vy, alebo mobil je váš pán, či vás ešte môžeme aj naďalej oslovovať vašimi krásnymi krstnými menami, alebo iba Samsung, Nokia, Apple, LG, Sony... Hlavne buďte sami sebou, v škole sa učte, aby vás nikdy nemohla nahradiť žiadna moderná technológia.

Už bijú zvony polnočné, krásne sviatky vianočné.

Veľa zdravia, šťastia, lásky,
v Novom roku žiadne vrásky.

Keď má človek priateľov,
nebojí sa náročných cieľov.

Mgr. Viera Vaníková

7 chýb vo výchove rodičov

1. Nenechávame deti riskovať

Keď deťom zo života odstránite úplne všetky riziká a prekážky, budú v dospelosti trpieť okrem iného aj nízkym sebavedomím a neschopnosťou poradiť si.

2. Ihneď ich utekáme „zachrániť“

Nechajte občas dieťa, aby si poradilo samé, dôverujte mu viac!

3. Preháňame s pochvalami

Chváľte deti vtedy, ak dosiahlo úspech a dobré výsledky.

4. Híčkame ich a odmeňujeme „materiálnom“

Ak budete výchovu zakladať na materiálnych odmenách, deti nebudú mať zdravú vnútornú motiváciu ani bezpodmienečnú lásku.

5. Nedelíme sa o vlastné chyby a skúsenosti

Povedzte im aj o svojich chybách, ktoré ste spravili a ako a prečo by ste reagovali teraz inak.

6. Pletieme si nadanie so zrelosťou

Skutočný „vek zodpovednosti“ sa nedá všeobecne určiť, u každého dieťaťa je to individuálne bez ohľadu na to, aké je alebo nie je talentované.

7. Nerobíme to, čo učíme svoje deti

Musíte byť pre deti skutočným príkladom a dodržiavať rovnaké pravidlá, ktoré chcete aj od nich. Tim Elmor©

Prehliadka ročníkových prác

Krátko pred Vianocami a to konkrétne 19.12.2016 sme si spríjemnili dopoludnie počúvaním ročníkových prác, ktoré si pripravili žiaci tretieho ročníka obchodnej a štvrtého ročníka hotelovej akadémie. Ich úlohou bolo prezentovať práce, ktoré si vybrali a na ktorých pracovali so svojimi konzultantmi. Zadanie bolo jasné. Nazbieraný materiál sformulovať do tlačenej podoby a taktiež formou prezentácie sa obhájiť pred komisiou a inými študentmi. Témy boli z rôznych oblastí a žiaci si vybrali to, čo ich najviac zaujalo a čo im bolo blízke. Najväčšou výzvou bolo stáť pred všetkými a podať svoj prejav čo najlepšie. Každý z nich mal určite trému, čo na nich bolo aj patrične vidieť. Niektorí sa zakoktali a iní zas chytili zdravú červenú farbu. No z pohľadu nás študentov a určite aj učiteľov to bola vtipná vsuvka. Niektoré práce boli od prezentované lepšie a určite aj zaujímavejšie než iné. Veríme, že všetci si svoje práce úspešne obhájili. Prečo? Pretože na strednej škole máme dve významné skúšky, kedy sa postavíme pred porotu a hájime sami seba. Okrem maturity, ktorá je dernierou za celým týmto obdobím, sú práve ročníkové práce takou generálkou pred hlavným predstavením. V živote sa stále musíme posúvať kúsok po kúsku vpred a pracovať na sebe. Diana ☺

Úprimne pod'akovanie

Vážení učitelia a študenti Spojenej školy!

Chcem sa Vám pod'akovať za spoluprácu v zbere PET vrchnákov pre psí útulok v Humennom, kde sa tieto vrchnáky vymieňajú za psie granule. Doteraz sa podarilo vymeniť za vrchnáky až 70 kg psích granúl.

Veľmi si cením Vašu pomoc pri zbere PET vrchnákov.

S úctou FeĎo

Študentská kvapka krvi

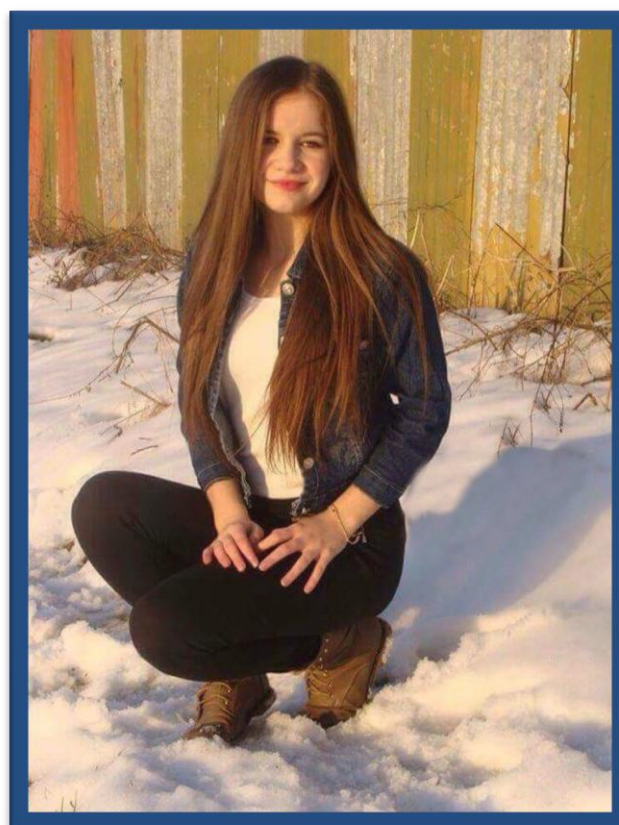
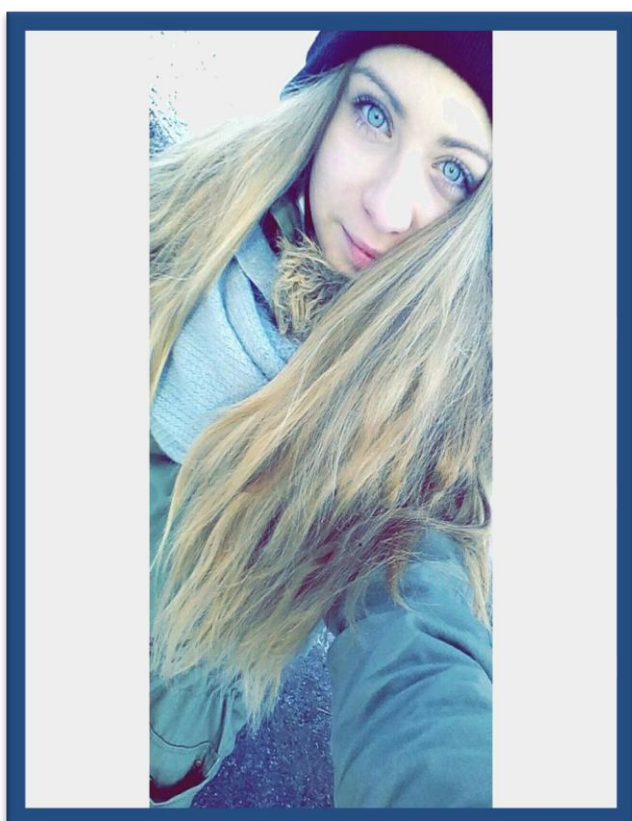
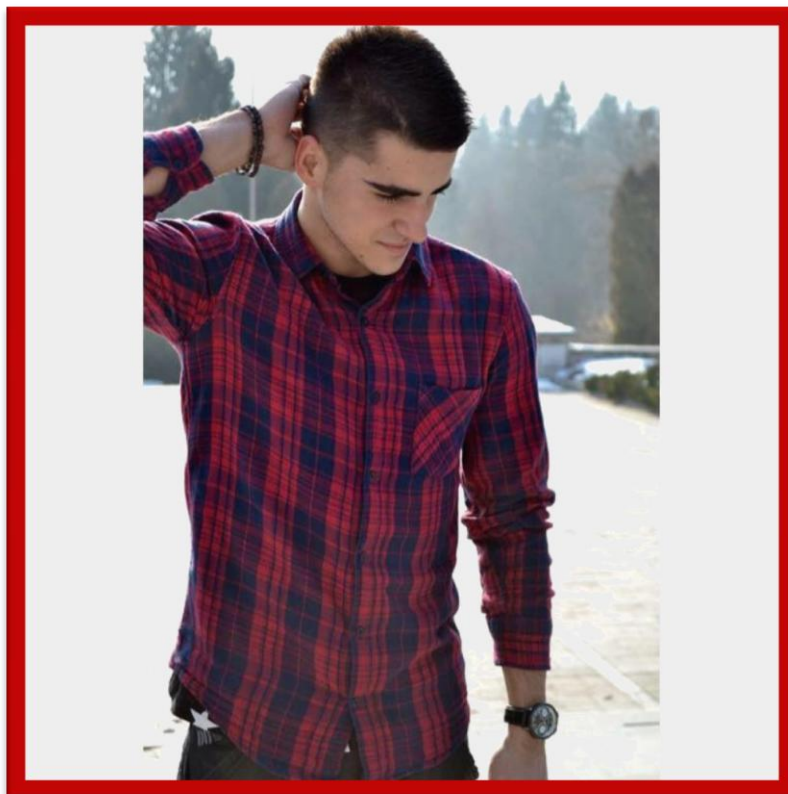
Aj tento rok sa Spojená škola Svidník zúčastnila kampane Študentská kvapka krvi.

V poradí už 20. ročník tejto kampane organizoval Slovenský Červený kríž v spolupráci s Národnou transfúznou službou SR a hematologicko-transfúznymi oddeleniami nemocníc. Jej cieľom bolo primäť najmä mladých ľudí, aby prišli darovať krv a neskôr chodili darovať krv opakovane, čím sa zabezpečí dostatok krvi v našej nemocnici a tak isto aj v našom zdravotníctve.

FeĎo

Módne okienko

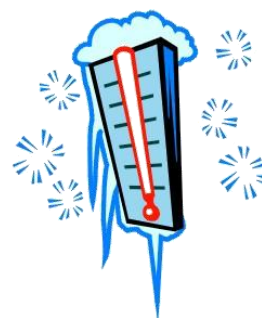

Vtipné črevo

O počasí.

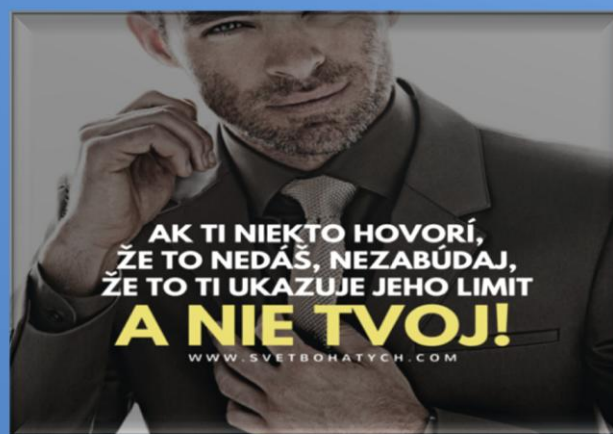
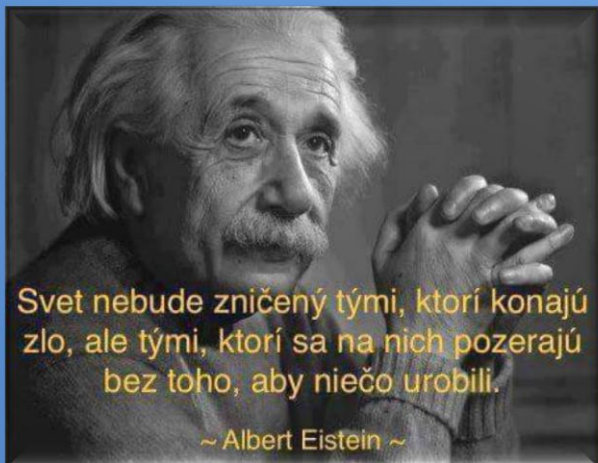
Pri teplote:

- +18°C Obyvatelia Havaja si berú na noc dve prikrývky.
- +10°C Obyvatelia helsinských bytoviek vypínajú kúrenie. Rusi pestujú kvietky.
- +2°C Talianske autá nejdú naštartovať
- 0°C Destilovaná voda zamrzá.
- 1°C Dych sa stáva viditeľným. Rusi jedia zmrzlinu a popíjajú studené pivo.
- 4°C Pes sa ti snaží napchať do postele.
- 8°C Bezdomovci chodia spať v noci do škatúl'.
- 10°C Francúzske autá nechcú štartovať'.
- 12°C Politici začínajú hovoriť o bezdomovcoch.
- 15°C Americké autá nejdú naštartovať'.
- 18°C Helsinskí nájomníci zapínajú topenie. Obyvatelia Havaja už zmrzli.
- 20°C Dych sa stáva počuteľným.
- 21°C Pokiaľ dostaneš psa na venčenie von, musíš ho k tomu dokopať.
- 22°C Bezdomovci si berú na seba 2 škatule.
- 24°C Nemecké autá nejdú naštartovať'.
- 27°C Pes sa ti snaží vliezť pod pyžamo.
- 29°C Švédske autá prestávajú štartovať'.
- 32°C Bezdomovci zamrzli.
- 33°C Žiadne normálne, ani ruské auto nejde naštartovať'.
- 38°C Rusi si zapínajú vrchné gombíku na košeli.
- 43°C Ruské autá už neštartujú ani na vodku.
- 45°C Eskimácke psy sa lámu v zákrute.
- 50°C Auto sa ti snaží napchať do postele.
- 60°C Obyvatelia Helsiniek zmrzli. Tulene opúšťajú Grónsko a sťahujú sa na juh.
- 70°C Zamrzlo peklo. Univerzita v Rusku organizuje cezpoľný beh na zahriatie.
- 75°C Mikuláš opúšťa polárny kruh.
- 120°C Alkohol zamrzol. Rusi sú naštvaní.
- 268°C Hélium skvapalnilo.
- 273,15°C Absolútna nula. Zastavil sa pohyb elementárnych častíc. Rus žuje zamrznutú vodku a pripúšťa, že je poriadna kosa.

VÝROKY SLÁVNÝCH

*Bodnár, Božík, Eštok, Fek, Chandoga, Kandravý, Kaplánová,
Komárovská, Migová, Pichaničová, Repášová, Suváková, Šmajdová
Antonyová, Baka, Baková, Bosáková, Cuprišin, Fedoroňková, Harvilková,
Homza, Homzová, Hricková, Jancura, Kocáková, Markovič, Matkobiš,
Oleárnik, Oleárniková, Pavelčaková, Petřík, Zasada Zavodová, Putoráková*

Goffa **Obchodná akadémia** *Sekel*
Gula *Kozák*

*Barvirčák, Bubáková, Drimáková, Fil'ak, Gulová, Jenčová, Kostilniková,
Kuchtová, Lacková, Mikitová, Siváková, Šottová, Mochnač, Berešová,
Najduch, Baranová, Cinová, Dančo, Dovičák, Fedor, Fedoreňko, Kačmárová
Kseničová, Kurilec, Liga, Los - Božík, Mulík, Mulíková, Otrošinová,
Popíková, Rokyta, Steško, Ševcová, Vasil'ová, Žumarová, Cuprišin,
Hamarčák, Juhás, Piňko, Zoščák, Blanarová*

*Andrejco, Bodnárová, Čečková, Druga, Fecko, Hudák, Kancianová,
Kandalik, Kapová, Kurucová, Lacko, Mikitka, Semančíková, Skysl'aková,
Slivková, Štapinský, Zavod, Lažo, Pencák, Bačišinová, Blanár, Černigová,
Dančišáková, Demjan, Demjan, Fečko, Ganaj, Hudačin, Jacečko,
Kuranová, Litvinová, Medvecová, Mňahončáková, Oleárnik, Slivovičová,
Šaková, Šlangová, Babej, Belinová, Front, Geroč, Handogová, Hejda,
Jancura, Jaselská, Jurečková, Jurková, Kantul'aková, Kavalcová, Labiková
Medvecová, Miňo, Mocný, Motyl', Perátová, Pind'ar, Prokopovičová, Sabová
Skarupová, Ščerba, Špik, Špontaková, Vaňková, Vašková, Zabudská,
Zajarošová,*

Hotelová akadémia *Bezecný,*
Bľacha

*Ferencová, Gonos, Gubová, Gulová, Horňák, Kačmárová, Kalyová, Kaminská,
Karsa, Kostinská, Mňahončáková, Perát, Siváková, Šottová, Šumská,
Bartiková, Bochmáčová, Bujdošová, Čonka, Danková, Dovičák, Fečko,
Fedoroňková, Ferenc, Gažiová, Gondeková, Gulová, Hal'ková, Hricová,
Kanaloš, Karsová, Kordošová, Kurilec, Lukáčová, Milá, Olčák, Olijarová,
Paňko, Polačeková, Rodáková, Slavík, Škreptač, Varcholová*

SPOJENÁ ŠKOLA SVIDNÍK

Názov: NOHA č.2

Pripravili: žiaci SŠ, Obchodnej akadémie vo Svidníku

Vydané pre vnútorné potreby

Redaktorka PaedDr. Emília Lapčáková

Technické spracovanie: Tomáš Fedor

Matej Fedoreňko

Foto: Viliam Miňo

Necenzurované

Rok vydania: 2017

Počet strán: 25